

blev givet dem 20 pCt. højere Løn eller Dagpenge, hvad man nu vil kalde det, end de havde tidligere, og det kostede 340,000 Kr.; man gav dernæst 50,000 Kr. i Statstilskud til deres Alderdomsforsørgelse, og man gav 20,000 Kr. fra Staten til Sygedagens Nedsættelse fra 30 til 14 Dage. Det var 410,000 Kr. Og dernæst gik man under Lønningslovens Behandling for 2 Aar siden med til at nedsætte Tiden for Alderstillægene fra hvert 5te Aar til hvert 4de Aar og til at give dem et Alderstillæg til, og det kostede 60,000 Kr. Desuden have vi faaet nogle Postbude til i de sidste Aar, og hele Udgiften til Lønninger udgør saa, som den højtærede Minister sagde, $\frac{3}{4}$ Million Kr. — 765,000 Kr. Nu have vi faaet et Andragende fra Landpostbudenes Forening, hvori de fremsætte deres Ønsker, der gaa ud paa at faa fast Anesttelse, som vilde koste 150,000 Kr., Uniformering, 112,000 Kr., for det saakaldte Overarbejde 240,000 Kr., Huslejegodtgørelse 28,000 Kr., Pension 265,000 Kr. og Sygedagene — dette Forslag, her ligger for — ca. 40,000 Kr. eller i alt 835,000 Kr. mere. Dersom vi vare gaaede ind paa det, saa vilde denne Lønningsforhøjelse andrage i Løbet af 4 Aar 1,600,000 Kr., altsaa nær Portofoerhøjelsen. Det er derfor, jeg ønsker, at man ser lidt paa disse Tal. Der er jo, som det ærede Medlem ogsaa udtalte, 3,200 Landpostbude, saaledes at blot en Bevilling paa en Snes Kr. pr. Mand vilde løbe betydeligt op.

Man er derfor nødt til at tage Hensyn til Udgiften. Der har nu været Samraad med Ministeren, og under Sagens Behandling her i dette Ting blev der udførlig gjort Rede for dette Samraad og omtalt, at det navnlig har drejet sig om, at man havde ønsket, at vi snarest muligt kunde komme til en Nedsættelse af Sygedagene og dernæst Huslejegodtgørelse. Under 17. Februar meddelte Ministeren saa, at Sygedagens Nedsættelse vilde ske administrativt, det vil altsaa slet ikke være nødvendigt, at der stilles noget Forslag derom. Dernæst have vi faaet Meddelelse om, at der paa næste Aars Finanslovforslag vil blive stillet Forslag om en Bevilling til Huslejegodtgørelse paa 28,000 Kr. Nu kom denne Skrivelse, som den højtærede Minister omtalte blev tilstillet os i Udvalget, som nævnt den 17. Februar, og kom altsaa saa sent paa Samlingen, at det var lige den sidste Dag, der kunde være Tale om at stille Ændringsforslag. Det forekommer mig derfor, at naar vi i Løbet af de sidste 4 Aar alligevel have bevilget

$\frac{3}{4}$ Million mere til Landpostbudene, kan man nok vente til næste Aar med at faa den Forhøjelse paa 28,000 Kr. til Huslejegodtgørelse. Sygedagens Nedsættelse er jo altsaa noget, der sker administrativt, og derfor vil jeg tilraade de Herrer at tage deres Ændringsforslag tilbage, da den ene Del af Forslaget er imødekommet, og den anden kommer næste Aar. Naar de Herrer stille et saadant Forslag som dette op, ser det nærmest ud som en Demonstration, som noget, der kan agiteres paa og tales om, hvem Æren tilkommer, og hvem der har den gode Villie o. s. v., men det praktiske Resultat bliver alligevel dette, at det ene have vi allerede faaet administrativt, og det andet kommer næste Aar.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister kunde altsaa ikke gaa ind paa de af os stillede Ændringsforslag, men han sagde, at han til næste Aar vil fremsætte et Forslag om at yde en Huslejegodtgørelse til de Landpostbude, der bo omkring i Provinskøbstæderne. Men jeg forstaaer ikke, hvorfor han ikke lige saa godt kunde gaa med til at yde den samme Huslejegodtgørelse i Aar, hvorfor skal det netop vente til næste Aar? Nu have Landpostbudene søgt om det, og jeg synes, deres Andragende er rimeligt og billigt og retfærdigt, hvorfor skulle vi saa sige til de Folk, at de dog alligevel maa vente endnu et Aar. Saa sagde den højtærede Minister, at vi have nylig haft Postlønningsloven til Revision her, og at det ikke gaar an at tage dette Spørgsmaal op paa ny, og den højtærede Minister bebrejdede os Socialdemokrater, at vi den Gang ikke stillede noget Ændringsforslag. Jeg kunde jo rette den samme Bebrejdelse mod den højtærede Minister: hvorfor stillede han ikke noget Ændringsforslag? Han er den, der var nærmest til det, han er disse Folks Chef og er den, der bedst maa kende disse Folks Kaar, derfor var det ham, der var nærmest til at stille dette Ændringsforslag, og han har ikke Ret til at bebrejde andre, at de ikke have gjort det, han maa først rette denne Bebrejdelse mod sig selv. Men fordi der skete Uret mod disse Folk for halvandet Aar siden, hvorfor skulde man saa ikke gøre denne Uret god, hvorfor skulde vi lade disse Folk ligge, hvorfor skulde vi sige til dem: I maa vente endnu et Aar, det er for tidligt, I kunne ikke komme med endnu! Ministeren har ikke begrundet, hvorfor de skulle vente et Aar; for det at henvise til, at der er sket dem Uret for halvandet